

Erich Erichsson

Enligt "Kråken" är Erik Eriksson (Erich Erichsson) från Österbotten Ingrid FF FF FF F.
Han står omnämnd i "Hembygdsboken, Nordmaling Bjurholm", sid 191 med följande uppgifter:

24. Erik Eriksson från Österb. (okänd hemort) g.m. Anna Ersdr, f 1691.

Sidorna 189-190 i Hembygdsboken beskriver flyktingströmmen från Finland åren 1714-1718.

Bl a skriver man:

"Man beräknar att ca 8.000 människor efter Storkyroslaget flydde över till Västerbotten.
Nordmalings skärgård låg särskilt lägligt till för de flyktande båtarna."

Vidare är det troligen han som omnämns nedan.

Från webbplatsen:

<http://www.genealogia.fi/hakem/flykting/flykting57.htm>

hämtas nedanstående uppgifter:

"Finska flyktingar i Sverige under stora ofreden

Flyktingar i Härnösands stift 1718

Räckning på den Sexfaldige collecten för Flychtingarna ifrån Östersidan som för åhr 1716 och til en dehl för 1717 äro inkomne af Hernosands Stift Wästerbotnen undantagen och efter högwälb Hr B.G.L. och Landshöfdingens H. Hamiltons ordres d 13. 14. 15. Febr 1718 i assessorum närwaro äro til underskrefne Flychtingar utdelte.

Källa: Domkapitlet i Härnösand E III:5. Härnösands landsarkiv, Sverige.

I nedanstående förteckning upptas de flyktingar som år 1718 erhöll flyktingunderstöd i Härnösands stift.

Bl a:

...

8073 Erich Erichsson

fr: Vörå. *i:* Nordmaling sn. *b:* 2. *l:* ja.

....

Förkortningar och förklaringar

b: antal barn

d: tid för utdelning av understöd

f: antal flickor

fr: ort varifrån personen är hemma

gm: namn på maka eller make

i: ort där personen vistas vid tiden för understödets utbetalande

kv. kvartalet

l: lever

p: antal pojkar

term. terminen

[] senare gjorda kommentarer är satta inom klammer

Kanske är det Erik född i Vörå 1692 som senare flydde till Sverige.

Från Genealogiska Samfundet i Finland hämtas följande:

Vörå - Vöyri - döpta

Åren 1789 - 1791

Barnets förnamn: ERICH => Erik

Född	Döpt	By	Far	Mor	Barn
15.3.1692	1692	Miemos	Erich Andersson	Karin	Erich

Finska flyktingar i Sverige under stora ofreden

Inledning

Under Stora nordiska krigets senare del, i Finland bättre känt under benämningen Stora ofreden, sattes tusentals människor i rörelse. Det gick skrämmande rykten om hur brutalt de ryska soldaterna behandlade de erövrade folken. Speciellt hemska var de berättelser som flyktingarna från Baltikum spred i Finland. Baltikum erövrades i sin helhet av ryssarna före år 1710 och detta medförde att en stor del av ståndspersonerna i Baltikum sökte sig till Finland undan fienden. Då Viborg föll år 1710 började en period av flykt också i Finland. Man flydde undan fienden, dels ut i ödemarken för att efter en kortare tid återkomma till det egna hemmet, dels till Sverige där man hoppades få en tryggare tillvaro.

De som flydde undan kriget kom från svenska provinser och betraktades inte i Sverige som ett främmande befolkningselement. En del kunde klara sin försörjning själva. De mest välbärgade hade kanske privategendomar i Sverige eller släktingar som kunde bistå dem. Många av kronans tjänstemän och "betiente" kunde få nya tjänster i moderlandet, något som dock inte gällde på långt när alla. Tusentals flyktingar var helt utblottade och behövde myndigheternas hjälp för att klara sitt uppehälle. För att hjälpa flyktingarna beslöt man år 1706 påbjuda en första riksomfattande kyrkokollekt till deras förmån. Åren 1708 och 1709 följde ytterligare två kollekter.

Efter den ryska ockupationen år 1713 ökade flyktingskarorna i Sverige allt mer. Detta ledde till allt större problem i framför allt Stockholm. Flyktinghjälpen måste på något sätt organiseras. Därför tillsattes en särskild kommission som skulle omhänderta utdelningen av de kollektmedel som sex gånger om året skulle drivas in i församlingarna.

I juli 1712 tillsattes den första flyktingkommissionen, som något senare fick en instruktion att följa. I tio punkter anges här de regler som skulle gälla vid utdelningen av flyktinghjälpen. I första hand skulle de som haft "ägendomb i landtzgodz och fastigheter i Städerna" få större förmåner ifråga om både underhåll och bostadshyra. De som haft en något mindre egendom skulle "niuta en nödortfig hielp". För det tredje skulle de adelsmän och andra ståndspersoner, som var i tjänst få ett visst understöd om de ägt fast egendom och flytt med sina familjer till Sverige. De personer, som "stå på Kongl. Maj:ts stat för Löhn" skulle få ut sina löner från

statskontoret. De fattigaste skulle få understöd för hyran samt ett litet understöd av flyktingmedlen.

De som idkat handel eller andra jämförbara näringar skulle inte få något understöd. Man antog, att de lyckats rädda en del av sina tillgångar och att de kunde fortsätta sin handel i Sverige. Inte heller hantverkare och andra som var vana vid någon borgerlig hantering skulle erhålla understöd. Av magistraten skulle de placeras i sina forna yrken.

"Ungt och friskt folk" var helt uteslutet från flyktinghjälpen. De skulle ta tjänst och livnära sig på så sätt. En lista skulle göras upp på "Fattige, Bräcklige och vanføre flyktingar". Den skulle ges till föreståndarna för fattighusen i Stockholm, som fick till uppgift att ta hand om denna kategori av flyktingar.

Det var således enligt instruktionerna i första hand tidigare status och förmögenhet och inte det aktuella behovet, som skulle bestämma understödets storlek. Kommissionen tog även hänsyn till familjestorlek och "ålderdomen med dess svag- och bräckligheter" vid utbetalningarna, som skedde halvårsvis.

Flyktingkommissionerna, sammanlagt tre stycken, kom att verka i tio år. I juli 1722 konstaterade rådet att någon flyktingkommission inte längre behövdes.

En stor del av flyktingarna från den finska sidan slog sig ner i Stockholm med omnejd. Flyktingkommissionen var verksam här och det var nära till de finländska myndigheter som fortsatte sitt arbete i Sverige. Men det var en dyr stad att leva i och många försökte få tillstånd att bosätta sig på billigare orter.

En kanske ännu större andel av de finska flyktingarna bosatte sig i Härnösands stift, som då omfattade nuvarande Sverige norr om Hälsingland. De flyktingar som tog sig till Sverige runt Bottniska viken stannade ofta i någon socken i Västerbotten på väg till tryggare trakter. Området var fattigt och situationen förvärrades av att trupperna från Finland inkvarterades här.

Det fanns flyktingar även på många andra orter. Man känner till att flyktingar slog sig ner i bl.a. Strängnäs, Västerås, Västervik, Söderköping, Söderhamn, Hudiksvall och Kalmar. Ända till Göteborg sökte sig några flyktingar. Av Nystadsborna slog sig största delen ner i Norrköping. Också från Björneborg sökte man sig till Norrköping, även om det förekom att man drog sig ännu längre söderut nämligen till Västervik, där flyktingar från Kristinestad också bosatte sig. Raumobor fanns i Stockholm, Norrköping, Östhammar och på landsbygden i det inre av Sverige. Många flyktingar bosatte sig i Hälsinglands socknar och i Värmland.

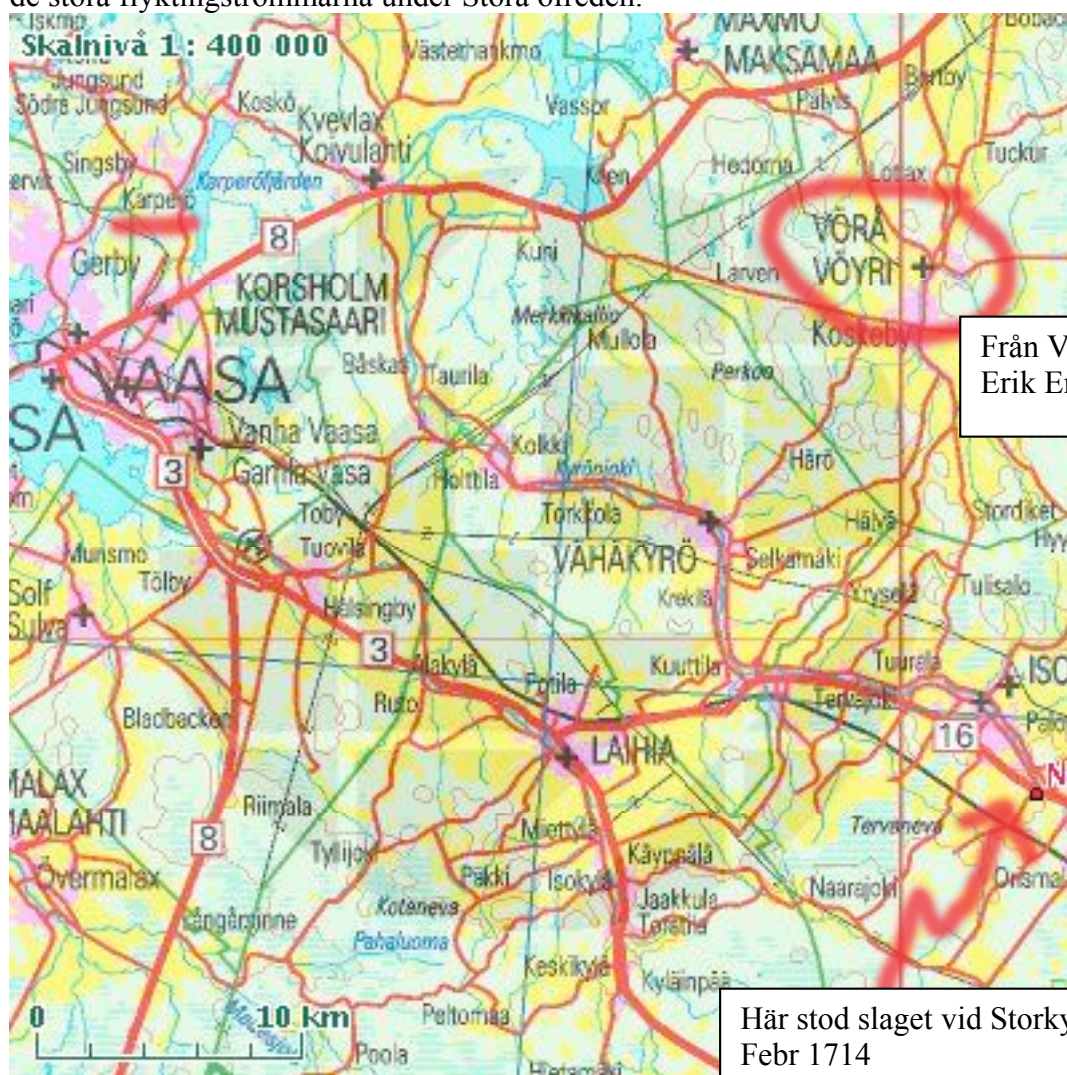
Flyktingar från samma socken eller stad i Finland som slog sig ner på samma plats i Sverige, kände sig ofta förpliktade att bistå varandra. Bl.a. förekom det att man lånade pengar med förbehållet att låntagaren skulle betala tillbaka om "de komma till den förmögenheten". Säkert spelade den sociala kontakten med personer från den egna hemstaden en stor roll.

Flyktingkommissionen förde noggranna anteckningar över alla dem som erhöll understöd. I Riksarkivet i Stockholm uppbevaras kommissionens handlingar. Flyktingrullorna för åren 1712-1714 har tidigare publicerats av Alf Brenner, medan åren 1715-1716 inte publicerats. För klarhetens skull publiceras nu alla fem rullor på nytt. Efter 1716 hade kommissionen inte mera råd att anställa en sekreterare varför några fler rullor inte finns att tillgå.

Stiftet i Härnösand fick tillåtelse att fördela de ihopsamlade medlen i det egna stiftet. Detta trots att alla

medel annars skulle sammanföras till Stockholm, där fördelningen också skedde. Eftersom Härnösand fick verka självständigt finns det också flyktingförteckningar därifrån. Ute i församlingarna fanns det präster som skrev förteckningar över flyktingarna och deras tillstånd. Det finns förteckningar över olika kategorier av statliga ämbetsmän och lärare som flytt.

Att märka är dock att ingalunda alla flyktingar finns upptagna i dessa förteckningar. En person som inte återfinns i flyktingrullor kan ha hört till den kategori som klarade sig på egen hand. Helt tillförlitliga är förteckningarna inte. Det förekommer slarvfel av skrivarna, det förekommer att kvinnor uppger sig vara änkor trots att deras män levde osv. Men i det stora hela är flyktingförteckningarna en unik källa för dem som letar efter någon som sveptes med i de stora flyktingströmmarna under Stora ofreden.

Från Vörå kom
Erik Eriksson

Här stod slaget vid Storkyrö
Febr 1714

Diskutera släktforskning i Österbotten

<http://www.qnet.fi/westside/discus/>

Postat av **Göran Eriksson, Stockholm** Tisdagen den 2 Maj, 2006 - 12:45:

Det var intressant att läsa Anders Enges, Matti Lunds och Markku P:s funderingar om "flykten" från Vörå.

Till Nordmaling i Västerbotten kom en av dessa flyktingar, nämligen Erich Erichsson (född omkring 1690 i Vörå), han gifte sig och bildade familj. I Härnösands stifts uppgifter om finska flyktingar under "stora ofreden" finns en Erich Erichsson upptagen med följande uppgifter:

8073 Erich Erichsson

fr: Vörå. i: Nordmaling sn. b: 2. l: ja.

><http://www.genealogia.fi/hakem/flykting/flykting57.htm><

Är det någon av er släktforskare i Vörå som har mera "kött på benen" om denne Vörå-person?

Mvh Göran